

Evangelí del dijous de la setmana XXVIII de durant l'any: ai de vosaltres!

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XXVIII de durant l'any. “Ai de vosaltres!” Jesús ofereix la salvació a tothom i ens en demana fe i humilitat. Veure la veritat i estimar-la. La humilitat mena també a saber-se instruments a les mans de Déu per ajudar els altres en el camí de la fe.

Evangelí (Lc 11, 47-54)

—Ai de vosaltres, que edifiqueu monuments funeraris als profetes que els vostres pares van matar! Així demostreu que esteu d'acord amb el que ells van fer: els vostres pares van matar els profetes, i vosaltres els construïu monuments.

»Per això la mateixa saviesa de Déu ha dit: “Els enviaré profetes i apòstols, i ells en mataran i perseguiran.” Però es demanaran comptes a aquesta generació de la sang de tots els profetes vessada des de la creació del món, des de la sang d'Abel fins a la de Zacaries, mort entre l'altar i el santuari. Us ho asseguro: es demanaran comptes a aquesta generació.

»Ai de vosaltres, mestres de la Llei, que reteniu la clau del coneixement: vosaltres no hi heu entrat i heu tancat la porta als qui volien entrar-hi!

Quan Jesús va sortir d'allà, els mestres de la Llei i els fariseus començaren a tenir-li una rancúnia terrible i el provocaven perquè parlés sobre moltes qüestions, sempre a l'aguait per agafar-lo en alguna resposta comprometedora.

Comentari

“Ai de vosaltres, mestres de la Llei, que reteniu la clau del coneixement!”

Jesús, amb dolor i amb claredat, retreu als fariseus el mal terrible que estaven fent. En compte d'ajudar el poble que reconeguessin en Jesús el Messies, fan tot al contrari. En compte d'obrir la porta i deixar-hi entrar, la tanquen. Es col·loquen al lloc de Déu com a administradors de la seva saviesa.

L'actitud de Jesús és antitètica:

“Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar” (Mt 11, 28). Jesús ofereix la salvació a tothom i ens demana fe i humilitat. Veure la veritat i estimar-la.

Caminar amb el Senyor vol dir també ésser humil. Perquè, com explicava santa Teresa: “Un cop jo estava considerant per quina raó era el nostre Senyor tan amic d'aquesta virtut de la humilitat, i em va posar davant (...) això: que és perquè Déu és suma Veritat, i la humilitat és caminar en veritat”[1].

La humilitat és necessària per caminar amb el Senyor. La supèrbia tanca sobre un mateix: hom pensa que està en possessió de la veritat. La humilitat, per contra, obre el cor a la veritat en reconèixer que no ho sabem tot. Caminar en la veritat significa tenir al davant horitzons amplis. La humilitat mena també a

saber-se instruments a les mans de Déu per ajudar els altres en el camí de la fe.

Jesús ens ho diu amb aquestes paraules: “Vosaltres no hi heu entrat i heu tancat la porta als qui volien entrar-hi”. Jesús es vol servir de nosaltres –de la vida, de l'exemple– per facilitar als altres la trobada amb ell.

Fa un temps, en la mort d'un bon cristià, vaig llegir que tenia a sobre de la taula de treball aquestes paraules de sant Josepmaria: “Aquest és cristià, perquè no odia, perquè sap comprendre, perquè no és fanàtic, perquè està per damunt dels instints, perquè és sacrificat, perquè manifesta sentiments de pau, perquè estima”[2].

Una bona manera de no apoderar-se de la clau de la saviesa sinó d'ésser bons conduïdors de la gràcia de Déu

és lluitar perquè els altres puguin descobrir Crist en la nostra actuació.

[1]Santa Teresa, *Els estatges del castell interior*, 6, 10.

[2]Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 122.

Javier Massa // Photo: Adi Goldstein - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-xxviii-de-durant-lany-ai-de-vosaltres/> (15/03/2026)